

FRANCESC DE BORJA MOLL CASASNOVAS 1903-1991

Francesc de Borja Moll neix a Ciutadella a les dues de la matinada del dia 10 d'octubre de l'any 1903. És fill de Josep Moll Vidal, pintor, i Mariana Casasnovas Oliver, naturals de Ciutadella. Els avis paterns són Antoni Moll Anglada i Rafaela Vidal; i els materns, Rafael Casasnovas i Margarita Oliver Camps, tots naturals de Ciutadella.¹

Ja de molt jove desplega una intensa vida intel·lectual. La lectura i el dibuix són les seves aficions favorites. Una vegada al seminari, on cursa estudis, hi afegeix l'afició musical, en els dos vessants de piano i cant coral, activitats que, a partir d'aquest moment, cultiva tota la vida.

Al seminari, prest destaca en els estudis, i es guanya el sobrenom de *llatinista*. Allà coneix mossèn Alcover, iniciador de l'obra del Diccionari; aquest contacte determina pràcticament el seu destí.

L'any 1920 comença a treballar amb Alcover. No només abandona el seminari, sinó també la seva Ciutadella natal. S'instal·la a Ciutat —com és popularment coneguda la capital de Mallorca—, on es converteix en el més íntim col·laborador de mossèn Antoni Alcover; fins i tot arriba a ser el catalitzador que suavitza els punts d'enfrontament de l'eclesiàstic manacorí amb l'Institut d'Estudis Catalans. Després de deu anys de feina conjunta, mossèn Alcover mor l'any 1932. Francesc queda com a successor i continuador de l'obra del Diccionari, i, malgrat que el futur es planteja incert i carregat de problemes, el seu esperit infatigable i rigorós fan que, sota la seva direcció, l'obra del Diccionari continuï endavant i finalitzi amb èxit l'any 1962.

Francesc de Borja Moll no només dedica la seva vida a aquesta empresa, sinó que també escriu els seus propis llibres. L'any 1931 publica una *Ortografia mallorquina* i l'any 1933 guanya el Premi de Filologia de l'Institut d'Estudis Catalans, amb el *Vocabulari tècnic dels molins de vent de les Balears*, premi que torna a guanyar en dues ocasions més. *Un home de combat*, *Gramàtica històrica catalana*, *El habla de Mallorca*, *L'home per la paraula* o les seves memòries, publicades en dos volums, són només una mostra de la seva abundant bibliografia.

Treballador incansable i defensor, en temps molts difícils, de la nostra llengua, Moll edita el que sembla impossible d'editar; col·labora en moltes tasques, com l'*Atlas Lingüístic de la Península Ibérica*; a la vegada, fa classes, imparteix conferències i assisteix a congressos. A més, és un dels fundadors de l'Obra Cultural Balear.

A partir de la dècada dels setanta, la seva figura és reconeguda com a mestre de la Filologia en l'àmbit lingüístic internacional. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans i de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona. I rep nombroses distincions: Premi Ciutat de Palma; medalles d'or de l'Ajuntament de Ciutadella i de la Generalitat de Catalunya; Doctor Honoris Causa per les universitats de Basilea i Barcelona...

Mor a Palma el 18 de febrer del 1991. L'Ajuntament de Maó l'havia nomenat Menorquí Il·lustre el 21 de febrer del 1962.²

---

¹ Llibre 18 de naixements, foli 19v. Registre Civil de Ciutadella

² Llibre d'actes de Ple, 1962, pàg.159-160. AMM

FRANCESC DE BORJA MOLL CASASNOVAS 1903-1991

Francesc de Borja Moll nace en Ciutadella a las dos de la madrugada del día 10 de octubre de 1903. Es hijo de Josep Moll Vidal, pintor, y Mariana Casasnovas Oliver, naturales de Ciutadella. Los abuelos paternos son Antoni Moll Anglada y Rafaela Vidal; y los maternos, Rafael Casasnovas y Margarita Oliver Campos, todos naturales de Ciutadella.³

Siendo muy joven, ya desarrolla una intensa vida intelectual. La lectura y el dibujo son sus aficiones favoritas. Una vez en el seminario, donde cursa estudios, añade la afición musical, en las dos vertientes de piano y canto coral, actividades que, a partir de este momento, cultiva toda la vida. En el seminario, pronto destaca en los estudios, y se gana el apodo de latinista. Allí conoce a mosén Alcover, iniciador de la obra del Diccionario, y este contacto determina prácticamente su destino.

En el año 1920 comienza a trabajar con Alcover. No sólo abandona el seminario, sino también su Ciutadella natal. Se instala en Ciutat -como es popularmente conocida la capital de Mallorca-, donde se convierte en el más íntimo colaborador de mosén Antoni Alcover; incluso llega a ser el catalizador que suaviza los puntos de enfrentamiento del eclesiástico manacorí con el Institut d'Estudis Catalans. Después de diez años de trabajo conjunto, Alcover muere en 1932. Francesc queda como sucesor y continuador de la obra del Diccionario, y, a pesar de que el futuro se plantea incierto y cargado de problemas, su espíritu infatigable y riguroso hacen que, bajo su dirección, la obra del Diccionario siga adelante y finalice con éxito en 1962.

Francesc de Borja Moll no sólo dedica su vida a esta empresa, sino que también escribe sus propios libros. En 1931 publica una *Ortografía mallorquina* y en 1933 gana el Premio de Filología del Institut d'Estudis Catalans, con el *Vocabulario técnico de los molinos de viento de Baleares*, premio que vuelve a ganar en dos ocasiones más. *Un hombre de combate*, *Gramática histórica catalana*, *El habla de Mallorca*, *El hombre por la palabra* o sus memorias, publicadas en dos volúmenes, son sólo una muestra de su abundante bibliografía.

Trabajador incansable y defensor, en tiempos muy difíciles, de nuestra lengua, Moll edita lo que parece imposible de editar; colabora en muchos trabajos, como el *Atlas Lingüístico de la Península Ibérica*; y también da clases, imparte conferencias y asiste a congresos. Además, es uno de los fundadores de la Obra Cultural Balear.

A partir de la década de los setenta, su figura es reconocida como maestro de la Filología en el ámbito lingüístico internacional. Es miembro del Institut d'Estudis Catalans y de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona. Y recibe numerosas distinciones: Premio Ciudad de Palma; medallas de oro del Ayuntamiento de Ciutadella y de la Generalitat de Catalunya; Doctor Honoris Causa por las universidades de Basilea y Barcelona...

Muere en Palma el 18 de febrero de 1991. El Ayuntamiento de Mahón lo había nombrado Menorquín Ilustre el 21 de febrero de 1962.⁴

---

³ Libro 18 de nacimientos, folio 19v. Registro Civil de Ciutadella

⁴ Libro de actas de Pleno, 1962, pág.159-160. AMM

FRANCESC DE BORJA MOLL CASASNOVAS 1903-1991

Francesc de Borja Moll was born in Ciutadella at two o'clock in the morning of the 10th October 1903. He was the son of Josep Moll Vidal, painter, and of Mariana Casasnovas Oliver, from Ciutadella. His paternal grandparents were Antoni Moll Anglada and Rafaela Vidal; and his maternal grandparents were Rafael Casasnovas and Margarita Oliver Camps all of them from Ciutadella.⁵

From a very young age he began an intense intellectual life. Reading and drawing were his favourite hobbies. Once in the seminary, where he studied, he also developed his passion for music with regard to the piano and choir singing. From this moment he cultivated these two activities throughout his entire life.

He soon distinguished himself in his studies at the seminary that earned him the nickname of *Latinist*. There he met the priest Alcover, driving force of “the Dictionary” work; this acquaintance virtually determined his destiny.

In 1920 he started working with Alcover. Not only did he leave the seminary, but also his hometown Ciutadella. He settled in Palma de Majorca, where he became the closest associate of priest Antoni Maria Alcover; he even played the role of smoothing the confrontational issues between the priest Alcover from Manacor (Majorca) and the Catalan Studies Institute. After ten years of hand-in-hand work, priest Alcover died in 1932. Francesc was left as his successor and continued “the Dictionary” work. Despite an uncertain future full of problems, thanks to his indefatigable and rigorous spirit, the work of “the Dictionary” continued forward under his direction until it was ended successfully as his life's work in 1962.

Francesc de Borja Moll not only devoted his entire life to this project, but also wrote his own books. In 1931 he published a *Ortografia mallorquina* and in 1933 he was awarded the Prize of Philology by the Catalan Studies Institute for his publication *Vocabulari tècnic dels molins de vent de les Balears*. He won the same prize three times. *Un home de combat*, *Gramática històrica catalana*, *El habla de Mallorca*, *L'home per la paraula* or his memories, published in two volumes, are only some examples of his large bibliography.

Tireless worker and defendant of our language as he was, during those tough times Moll published what appeared to be impossible to publish; he contributed to many projects, such as the *Atlas Lingüístico de la Península Ibérica*; and at the same time he worked as a teacher, spoke at conferences and attended congresses. In addition, he was one of the founders of the Balearic Cultural Work.

From the 70s, his life is recognised as a master in Philology at an international language level. He was member of the Catalan Studies Institute and of the Royal Academy of Good Arts of Barcelona. He was awarded many distinctions: Ciutat de Palma award; Gold Medals of the City Hall of Ciutadella and of the Government of Catalonia; Doctor Honoris Causa by the universities of Basle and Barcelona...

He died in Palma on 18th February 1991. The City Hall of Mahon agreed to appoint him Distinguished Minorcan Citizen on the 21st February 1962.⁶

---

⁵Birth Registry number 18, page 19v. Register Office of Ciutadella.

⁶Book of plenary sessions, 1962. AMM.